

Divendres 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 6,52-59): En aquell temps, els jueus es posaren a discutir entre ells. Deien: «Com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?». Jesús els respongué: «Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. La meva carn és veritable menjar i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre». Tot això, Jesús ho digué mentre ensenyava en una sinagoga, a Cafarnaüm.

«Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, Jesús fa tres afirmacions cabdals, com ara: que hom ha de menjar la carn del Fill de l'home i beure la seva sang; que si no es combrega no es pot tenir vida; i que aquesta vida és la vida eterna i és la condició per a la resurrecció (cf. Jn 6,53.58). No hi ha res en l'Evangeli tan clar, tan rotund i tan definitiu com aquestes afirmacions de Jesús.

No sempre els catòlics estem a l'alçada del que mereix l'Eucaristia: a voltes, hom pretén “viure” sense les condicions de vida assenyalades per Jesús i, no obstant això, com ha escrit Joan Pau II, «l'Eucaristia és un do massa gran per admetre ambigüitats i reduccions».

“Menjar per a viure”: menjar la carn del Fill de l'home per a viure com el Fill de l'home. Aquest menjar s'anomena “comunió”. És un “menjar”, i diem “menjar” per tal que resti clara la necessitat de l'assimilació, de la identificació amb Jesús. Hom combrega per a mantenir la unió: per a pensar com Ell, per a parlar com Ell, per a estimar com Ell. Als cristians ens feia falta l'encíclica eucarística de Joan Pau II, **L'Església viu de l'Eucaristia**. És una encíclica apassionada: és “foc” perquè l'Eucaristia és ardent.

«Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió!» (Lc 22,15), deia Jesús el capvespre del Dijous Sant. Hem de recuperar el fervor eucarístic. Cap altra religió té una iniciativa semblant. És Déu qui davalla fins al cor de l'home per tal d'establir-hi una relació misteriosa d'amor. I des d'aquí es construeix l'Església i es pren part en el dinamisme apostòlic i eclesial de l'Eucaristia.

Estem tocant l'entranya mateixa del misteri, com Tomàs, que palpava les ferides del Crist ressuscitat. Els cristians haurem de revisar la nostra fidelitat al fet eucarístic tal com Crist l'ha revelat i l'Església ens el proposa. I haurem de tornar a viure la “tendresa” envers l'Eucaristia: genuflexions pausades i ben fetes, increment del nombre de comunions espirituals... I, a partir de l'Eucaristia, els homes ens apareixeran sagrats, tal com són. I els servirem amb una renovada tendresa.